

Fővárosi Bíróság

7.K.33.280/2006/3.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. (Budapest) felperesnek Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében meghozta az alábbi

ítéletet

A bíróság az alperes Vj-188/2005/13. számú határozatát megváltoztatja akként, hogy a bíróság a kiszabott 2.000.000.- (Kettőmillió) forint bírságot 1.000.000 (Egymillió) forintra mérsékli.

Egyebekben felperes keresetét elutasítja.

A felperes által le nem rótt 16.500.- (Tizenhatezer-ötszáz) forint kereseti illetéket az Állam viseli.

A peres felek költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Fővárosi Ítéltáblához, melyet a Fővárosi Bírósághoz lehet írásban, 3 példányban benyújtani.

INDOKOLÁS

A felperesi társaság a mobil rádiótelefon szolgáltatások piacán bevezetett roaming szolgáltatását a Vodafone Passport csomagot (amely igen kedvező feltételekkel tette lehetővé e szolgáltatás igénybevételét) 2005 július 14 és augusztus 30-a között igen széles körben népszerűsítette szinte valamennyi kommunikációs csatornán keresztül (TV reklám, sajtóhirdetések, rádiósugárzás, óriásplakátok, internét, padlómatrica, belógó molinó, szórólapok stb.)

Az alperes Vj-188/2005/13-as 2006 március 30. napján kelt határozatával megállapította, hogy a felperes a külföldről kezdeményezett és a fogadott mobilhívások Passport szolgáltatási díjáról fogyasztó megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adott rádióreklámozásában, egyik óriás plakátján valamint épületepárkányon elhelyezett plakátján 2005 július 14-től, augusztus 30-ig folytatott népszerűsítő kampánya során, és ezért kétfélmillió forint bírságot szabott ki.

A megállapítás alapja az volt, hogy a rádióreklámok azt a látszatot keltették, mintha a Passport szolgáltatás ellenértéke az itthoni díjszabásnak megfelelő összeg lenne. Az eljárás során felperes által 4. sorszámmal jelölt óriásplakáton és fríz feliratokon oly módon került sor jelentős mennyiségű apróbetűs rész elhelyezésére, mely a fogyasztó által nem volt megfelelően észlelhető.

A bírság kiszabása során figyelembe vette súlyosító körülményként, hogy az alperes már több ügyben elmarasztalta fogyasztók megtévesztése miatt felperest (többszörösen ismétlődő jogellenes magatartás), továbbá hogy maga a reklámozás rendkívül kiterjedt volt.

Enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a jogsértő reklámhordozók (rádió, fríz, óriásplakát) nem kaptak fontos szerepet a reklámkampányban, azok kevésbé befolyásolták a jogszerű reklámkampány összehatását, ekként a reklámozás kiterjedtsége egyben enyhítő körülmény is volt, továbbá azt is figyelembe vette alperes, hogy a Passport szolgáltatás díjszámítása az alacsonyabb telefonálási árak irányába hat.

A felperes keresetében hatályon kívül helyezését, másodlagosan a bíróság mellőzését vagy mérséklését kérte. Perköltség igénye volt.

Felperes szerint a reklámkampány hatását tekintve nem volt fogyasztókat megtévesztő, mert az eljárás során csatolt monitoring vizsgálat szerint a TV reklámok észlelése minden más reklámhordozóét meghaladta, a fogyasztók a jogszerű tájékoztatást észlelték, az alperes által kívánt információk a fogyasztókhoz eljutottak. Ezt maga a határozat is megállapította, továbbá az előfizetőkre nézve maga a reklámozott szolgáltatás is rendkívül kedvező volt. Felperes álláspontja szerint súlyos hiba volt súlyosító körülményként figyelembe venni a korábbi alperes határozatokat a jogsértés ismétlődésére hivatkozással, mert ezen ügyek bírósági felülvizsgálat alatt állnak.

Az alperes a határozatában foglaltakat fenntartva kérte felperes keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását.

A bíróság megállapította, hogy felperes keresete részben alapos.

A tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996 évi LVII. törvény 8. § (1) bekezdése szerint tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. E törvény alkalmazásában fogyasztó: a megrendelő, a vevő és a felhasználó.

Ugyanezen szakasz (2) bek. a.) pontja értelmében a fogyasztók megtévesztésének minősül különösen, ha az áru ára, lényeges tulajdonsága - így különösen összetétele, használata, az egészségre és a környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása vagy módja - tekintetében valótlan tény vagy valós tény megtévesztésre alkalmas módon állítanak, az árut megtévesztésre alkalmas árujelzővel látják el, vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más, megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak.

A Tpv. 9. §-a szerint a használt kifejezéseknek a mindennapi életben, illetőleg a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére alkalmas-e.

A gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997 évi LVIII törvény (Grtv.) 7.§-a a fentiekkel egyező rendelkezést tartalmaz.

Kétségtelen tény, hogy a Vodafone Passport szolgáltatás reklámozásának egésze, a reklámozás kiterjedtsége és fogyasztókra gyakorolt általános hatás alapján jogszerűnek tekinthető. Ugyanakkor ez nem változtat azon, hogy a reklámozás egyes elemei kimerítették a Tpv.9.§.-ára figyelemmel a Tpv.B.§ és a Grtv.7.§.-ában foglalt rendelkezésselvet; már pedig a jogsértés megvalósulásához elegendő ha egy adott szolgáltatásra (termékre) vonatkozó tájékoztatásoknak csak egy része, az az csak egyes tájékoztatások jogsértőek.

Ettől elkülönülő kérdés az, amely a bírság kiszabás tekintetében értékelhető, hogy a jogsértés súlya az adott szolgáltatásra vonatkozó összes tájékoztatásra figyelemmel milyen.

A bíróság ezért a felperes által a jogalapi vitatás tekintetében is felvetett érveket csak a bírság kiszabás körében értékelte.

A Tpv.78. § (1) bekezdése szerint az eljáró versenytanács bírságot szabhat ki azzal szemben, aki e törvény rendelkezéseit megsérti.

Ugyanezen szakasz (3) bekezdése értelmében a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztói érdekek sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

A bíróság megállapította a bírság összegének jogszerűsége tekintetében egyrészt azt, hogy jogszerű és releváns mérlegelési szempontként vette figyelembe alperes azt, hogy fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas magatartás miatt felperest az alperes már többször marasztalta. Kétségtelen tény, hogy előfordulhat az az eset, hogy ezek a marasztalások jogszerűtlenek voltak. Ugyanakkor jelen perben felülvizsgálni kért határozat meghozatalakor az alperes által e körben hivatkozott korábbi alperesi határozatok alaki jogerős közigazgatási határozatok voltak, ekként a határozat meghozatalának időpontjában tényként volt megállapítható, hogy korábban felperes jogerős határozatokkal megállapított jogsértéseket követett el a fogyasztók megtévesztése körében. Amennyiben utóbb e korábbi határozatok jelentős része hatályon kívül helyezésre kerülne a bírósági felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat keretében, akkor ez az új tény - bizonyíték - egy perújítási eljárás keretében adott esetben felhasználásra kerülhet.

Ugyanakkor a bíróság megállapította azt is, hogy alperes ugyan enyhítő körülményként figyelembe vette, hogy az adott szolgáltatás jogszerű reklámozása kiterjedt volt, de ugyanezt az egyébként releváns mérlegelési szempontot egyben súlyosító körülményként is figyelembe vette (alperesi határozat 12 oldal utolsó bekezdés első mondata).

A Pp. 339/B. § Mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A bíróság megítélése szerint okszerűtlen a mérlegelés akkor, ha ugyanazt a releváns mérlegelési szempontot, körülményt egyidejűleg súlyosító, másrészt enyhítő körülményként veszi figyelembe a döntéshozó, ezért ez a mérlegelés jogsértő volt, a Pp.339/B.§ -ába és a Tpvt.78.§.(3) bekezdésébe ütközött. Mivel az alperes határozatából kitűnőleg a 2 millió forint bírságot a döntéshozó hatóság úgy határozta meg, hogy egy mérlegelési szempont tekintetében két értékelést adott, melyek „kioltották” egymás hatását a bírságösszességének meghatározása során, ezért a bíróság e mérlegelési szempontot, mint egyértelműen enyhítő körülményt (jogszerű tájékoztatás kiterjedtsége vagy negatíve megfogalmazva: a jogsértő tájékoztatás csekély volta / de e két megfogalmazás ugyanazt takarja) figyelembe vette. Mivel a két bírságot meghatározó fő érv a jogsértés ismétlődése illetve a jogsértés csekély súlya volt, ezért a bíróság arányosan a bírságot a felére mérsékelte és a Pp.339.§.(2) q pontja és a Tpvt.83.§.(4) bekezdése alapján a határozatot - a felperes elsődleges kérelmét elutasítva, másodlagosat részben elfogadva - a rendelkező részben foglaltak szerint változtatta meg.

A bíróság a perköltségről és az illetékről - figyelemmel a részleges pernyertességre - a Pp. 81.§.(1) bekezdése, az Itv.43.§.(3) bekezdése és a 6/1986 (VI.26) IM rendelet 14.§.-a alapján döntött.

Budapest, 2007. február 8.

Az ítélet jogerős: 2007. március 20-án.